

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **JUDr. Z. A.**, zastoupeného JUDr. Ernestem Valkem, Ph.D., advokátem, se sídlem Trojanova 12, Praha 2, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, zastoupené JUDr. Janem Sykou, advokátem, se sídlem Školská 12, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 5. 2010, č. j. 10 Ca 228/2007 - 166,

takto:

- I.** Kasační stížnost směřující do výroku I., tj. pokud se zamítá návrh na přiznání osvobození od soudních poplatků v řízení o kasační stížnosti, **se zamítá.**
- II.** Kasační stížnost směřující do výroku II. a III. **se odmítá.**
- III.** Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále též „stěžovatel“) brojí včasnou kasační stížností proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 5. 2010, č. j. 10 Ca 228/2007 - 166, kterým soud o návrhu žalobce na přiznání osvobození od soudních poplatků v řízení o kasační stížnosti podané žalobcem proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 5. 2010, č. j. 10 Ca 228/2007 - 122, rozhodl v bodě I. výroku napadeného rozhodnutí tak, že návrh na přiznání osvobození od soudních poplatků v řízení o kasační stížnosti se zamítá, v bodě II. výroku zamítl žádost o prodloužení lhůty ke splnění výzvy k doložení majetkových a výtěžkových poměrů pro posouzení návrhu na přiznání osvobození od soudních poplatků v řízení o kasační stížnosti, a v bodě III. výroku vyzval žalobce, aby do tří dnů ode dne doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek ve výši 3000 Kč. Stěžovatel výslovně uvedl, že kasační stížnost podává proti všem výrokům uvedeným pod bodem I. až III. usnesení městského soudu ze dne 19. 5. 2010, č. j. 10 Ca 228/2007 - 166.

Městský soud v Praze po podání kasační stížnosti proti předmětnému rozhodnutí postupoval ve smyslu ustanovení § 108 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a předložil kasační stížnost s příslušnými spisy Nejvyššímu správnímu soudu.

Stěžovatel dne 24. 3. 2010 podal kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 5. 2010, č. j. 10 Ca 228/2007 - 122, aniž by zároveň uhradil soudní poplatek, který je splatný ze zákona podáním samotné kasační stížnosti podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. K výzvě soudu ze dne 30. 3. 2010 k zaplacení soudního poplatku z kasační stížnosti stěžovatel městskému soudu zaslal návrh na osvobození od soudních poplatků ze dne 19. 4. 2010 s dovětkem, že k výzvě soudu návrh podrobně zdůvodní a doloží. Na další výzvu soudu ze dne 28. 4. 2010, aby pro účely posouzení návrhu předložil soudu aktuálně vyplněný formulář „Potvrzení o osobních majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků“, byla soudu zaslána žádost o prodloužení lhůty ke splnění výzvy do června 2010, obsahující kritiku ČSSD, tvrzení o tom, že žalobci přísluší chránit demokratický řád ČR a že v průběhu měsíce května bude vázán přednostně plněním označené ústavní povinnosti. Stěžovatel neuvedl ani nedoložil jediný osobní a majetkový důvod, který by mu měl bránit pro účely posouzení jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků splnit bez průtahů výzvu soudu, resp. doplnit návrh na osvobození od soudních poplatků tak, jak bylo předznamenáno v návrhu ze dne 19. 4. 2010.

O žádosti stěžovatele o osvobození od soudního poplatku rozhodl městský soud kasační stížností napadeným usnesením, když dospěl k závěru, že stěžovatel nenaplnil znaky ustanovení § 36 odst. 3 s. ř. s., aby mohl být od soudních poplatků osvobozen. Soud dále konstatoval, že důvod, o který žalobce opírá svou žádost o prodloužení lhůty ke splnění výzvy k doložení majetkových a výdělkových povinností, není zdůvodněna procesně relevantními argumenty.

Proti výše uvedenému usnesení městského soudu podal stěžovatel podle ust. § 102 a násl. s. ř. s. kasační stížnost.

Kasační stížnost ze dne 27. 5. 2010, která byla osobně podána u Městského soudu v Praze 28. 5. 2010, stěžovatel podává, jak lze dovodit z obsahu jeho podání, z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky městským soudem). Současně se vyjadřuje k procesním vadám rozhodnutí a právu žalobce podat kasační stížnost proti výroku II. a III. Poučení soudu o opravném prostředku proti výroku II. a III. usnesení, kdy městský soud s odvoláním na ust. § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. nepřipustil kasační stížnost, považuje stěžovatel za protiústavní, neboť podle jeho názoru se nejedná o postup, kterým soud upravuje vedení řízení. Ze shora uvedených důvodů stěžovatel, který odkazuje na Etický kodex advokátů v Evropské unii, ústavní stížnosti ze dne 26. 5. 2010 a 18. 5. 2010 podané žalobcem Ústavnímu soudu a nález Ústavního soudu ze dne 11. 11. 2009, sp. zn. IV. ÚS 128/06, navrhuje napadené rozhodnutí zrušit.

V reakci na informaci o probíhajícím řízení o kasační stížnosti před Nejvyšším správním soudem a o složení senátu tohoto soudu ze dne 16. 7. 2010, jež byla stěžovateli doručena 19. 7. 2010, reagoval stěžovatel podáním, které bylo soudu doručeno 28. 7. 2010, a jež je označeno jako „doplnění kasační stížnosti ze dne 27. 5. 2010 proti usnesení č. j. 10 Ca 228/2007 - 166 ze dne 19. 5. 2010 se sdělením soudu k přípisu soudu č. j. 6 Ads 81/2010 - 206 ze dne 16. 7. 2010“. V tomto doplnění kasační stížnosti stěžovatel uvádí, že mezitím od 27. 5. 2010 došlo k několika událostem, které ve vztahu k uvedenému nejsou bez významu a v příloze dokládá uvedené písemnosti, a to: 1) petici žalobce komisaře EU pro spravedlnost ze dne 31. 5. 2010, 2) článek internetového deníku iDNES.cz „Advokát A. napadl použití počítačů při sčítání výsledků voleb“ ze dne 28. 5. 2010, 3) usnesení Nejvyššího

soudu ze dne 4. 5. 2010, č. j. 21 Cdo 293/2009 - 545, 4) rozhodnutí České advokátní komory ze dne 11. 5. 2009, č. j. P6/09, 5) exekuční příkaz Exekutorského úřadu v Rakovníku ze dne 15. 3. 2010, č. j. 087 Ex 970/09/P3 - 14, a 6) článek deníku Reflex 27 10 ze dne 8. 7. 2010 „Boj o lidový dům - rok 2010“. S odkazem na obsah výše uvedených dokumentů stěžovatel pokládá otázku, v jaké jiné situaci by účastník řízení měl mít právo na osvobození od soudních poplatků.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

V kasační stížnosti se stěžovatel dovolává kasačního důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení.

Stěžovatel dále namítá, že v poučení kasační stížností napadeného usnesení, městský soud nesprávně poučil účastníka řízení, že proti výroku II. a III. jeho rozhodnutí není přípustný opravný prostředek.

Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Přiznané osvobození kdykoliv za řízení odejme, popřípadě i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka přiznané osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly.

V daném případě městský soud dospěl k závěru, že stěžovatel nesplňuje podmínky pro osvobození od soudního poplatku, neboť osvobození od soudních poplatků lze přiznat na návrh účastníka řízení, avšak výlučně z důvodu předvídaného zákonem, tedy tehdy, doloží-li účastník řízení, že nemá dostatečné prostředky. Stěžovatel však zákonný důvod pro osvobození od soudních poplatků nesdělil ani nedoložil.

Protože Městský soud v Praze zamítl návrh na osvobození od soudního poplatku v souladu se zákonem, Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou podle ustanovení § 110 odst. 1, poslední věta, s. ř. s. zamítl.

Podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. je kasační stížnost nepřijatelná proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení. Stěžovatel byl v souladu se zákonem správně poučen, že proti výrokům II. a III. usnesení, jimiž městský soud zamítl žádost o prodloužení lhůty ke splnění výzvy k doložení majetkových a výdělkových poměrů pro posouzení návrhu na přiznání osvobození od soudních poplatků v řízení o kasační stížnosti a vyzval žalobce, aby do tří dnů ode dne doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek ve výši 3000 Kč, není kasační stížnost přípustná, neboť i Nejvyšší správní soud plně sdílí názor městského soudu, že v obou případech jde o rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu výzva soudu k zaplacení soudního poplatku je rozhodnutím, jímž se pouze upravuje řízení a kasační stížnost směřující proti této výzvě je ve smyslu § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. nepřijatelná (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 4. 2008, č. j. 1 As 2/2008 - 47). Usnesení krajského soudu, kterým byl žalobce vyzván k úhradě soudního poplatku, je rozhodnutím, jímž se pouze upravuje vedení řízení [§ 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.]; kasační stížnost proti němu je nepřijatelná (k tomu srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2006, č. j. 5 As 15/2005 - 47; publikováno ve Sbírce rozhodnutí NSS č. 973/2006). Nejvyšší správní soud proto v souladu

s ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. kasační stížnost směřující do výroku II. a III. odmítl, jak uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Stěžovatel, který neměl v tomto řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladu řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalovaná žádné náklady neuplatňovala a Nejvyšší správní soud ani žádné jí vzniklé náklady ze spisu nezjistil, a proto bylo rozhodnuto tak, že žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. září 2010

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu